

Не дамо себе довше морити голодом

ДОМАГАЄМОСЯ ПРИМИЩЕННЯ БЕЗРОБІТНИХ! ЖАДАЄМО ДОПОМОГИ В ГРОШАХ!

Протестна резолюція безробітних Туркот. Жадають усунення бред-лайн, а домагаються допомоги в грошах. Безробітні протестують проти 98 точки карного закону.

Туркот, Кве.

11 грудня відбулося масове мітинг в Туркот, Кве. Вічем провів тов. Бідник, секретарював тов. А. Губик. Промовляв на вічу тов. А. Бек. У своїй довшій промові заговорив товариш про сучасне положення робітничої класи в Канаді, вказав на те, як капіталістичні агенти заманювали робітників інших капіталістичних країн їхати в Канаду. Вони обіщали по \$5 заробітної плати денно, а зараз обкладають тих же самих робітників клодами, кидають їх в тюрми, депортують безсильних, голодних назад до старого краю. Проти того треба піти боротьбою усім трудящим Канади.

Другий промовив тов. П. Бек. Промовець заговорив про те, як то намарно витрачає капіталістична класа гроші саме тепер, в час масового безробіття. Мільйони витрачають на зброю, втримання війська,

вдержання косяків, церков, годування попів. На різні класи теж знаходять буржуазія гроші. Немає лише вона грошей для безробітних, яких винищує вона від праці.

От в Монреалі робітники з важким трудом виборили той реліф, а міська рада віддала його під заряд тутешніх попів. Попи постановили не допускати робітників на їхні мітинги й саме в неділю, коли відбуваються найбільше мітинги, попи видають в той час реліф безробітним. Давуть реліф лиш тим, що ходять до їхніх церков.

Ще й вештаються по хатах робітничих кварталів і відбирають реліф тим робітникам, що мають свою хатину й мають у себе когось з безробітних. Вимагають, щоб тих безробітних протягати з хати. На суп зайнятих їх усіх.

Безробітні вони так кормлять що кожного дня вмирає тут 3 — 5 безробітних. Лікари

самі твердять, що вони гинуть з голоду.

Ще промовляла т-ка Мортон. Вона закликала жінок-робітниць ставати в лави організованого робітництва й боротьбою змагатися добути краще життя. Нажаль, на тому мітингу було замало тих жінок, а треба їх притягти теж до тієї боротьби з капіталістичною класою.

Після промов секретаря віча відчитав протестну резолюцію такого змісту:

Ми, безробітні, гостро протестуємо проти відібрання нам реліфу, який ми виборили з важким зусиллям. Протестуємо теж проти того, що зборюють сімейним безробітним тримати на помешканні робітників. Так само заявляємо наш гострий протест проти такого харчування безробітних, яке вони дістають на суп-лайн й проти тієї нечистоти, що панує в бред-лайн, з чого робітники вимарюють масово. Гостро засуджуємо виключення безробітних з приватних помешкань.

Ми домагаємося доброго приміщення для безробітних і допомоги в грошах, а не з бред-лайн.

Так само робітники, зібрані на вічу в Туркот, заявляють свій протест проти атак уряду паничної класи на робітничі організації, а зокрема на компарсію. Ми домагаємося негайного звільнення усіх політичних в'язнів.

Жадаємо праці або повного втримання.

А. Губик.

БІНФЕЙТ, ХТО ЙОГО НЕ ЗНАЄ?

Бінфейт, Саск.

Бінфейт. Хто його не знає? Положене в південному Саскчевані. Чорніє від вугілля й нужди майнерів, що добувають його. Добувають його задармо й віддають майновласникам теж задармо. Хоч вугілля чорне, майнери, що його добувають теж чорні від праці й нужди, ясніє золотом те вугілля в майновласників і робить їх багатими, могутими. У них чорніє вугілля замінюється в блискуче ясне золото.

У Бінфейті спочивають героїчною смертю три молоді майнери, їх розстріляла поліція в час страйку майнерів в Естевані. Канадська буржуазія, цідляючи в трьох молодих майнерів й десятки інших майнерів в Естевані, міркувала вбити болю силу майнерських робітників.

Так ні! Хоч і падали усіми силами змагати тутешні майновласники здушити визвольний рух майнерів, хочуть розтеропити нашу молоді силу, це розбивається діло їм не вдається. Сила майнерів міцніє, вона стає шораз затропнішою для майнерських визискувачів. Майнери готують відплату за криваві вчинки.

А. Кос.

2,500 і 1,500

2,500 і 1,500 — це два числа, з які треба битися в місяці січні. 2,500 — ЦЕ СУМА ДОЛАРИВ, що їх треба зложити в перших двох тижнях січня на політв'язнів Західної України й Канади.

1,500 — ЦЕ ЧИСЛО НОВИХ ЧЛЕНІВ, що їх треба завоювати в лави ТОДОВИРНАЗУ в час місяця січня.

За ті числа, \$2,500 й 1,500 членів алярмує Головна Керрала ТОДОВИРНАЗУ усіх активістів. Добийтесь в січні двох чисел: ПРИСТАВЕ 1,500 НОВИХ

ЧЛЕНІВ В ЛАВИ

ТОДОВИРНАЗУ!

ЗБЕРІТЬ \$2,500 НА

ПОЛІТВ'ЯЗНІВ!

Вас кличуть політв'язні Західної України й Канади спішити їм на допомогу.

Вас кличуть бійці робітничої класи з фронтових позицій.

Пійдіть же в місяці січні в робітничі квартали й мобілізуйте з-поміж них резервну нову силу!

МАСОВИЙ МІТІНГ У ВОКЕР ТЕАТРІ!

РОБІТНИКИ ВІННІПЕГУ-ПРИХОДІТЬ МАСОВО НА

МІТІНГ ПРОТЕСТУ

ПРОТИ 98-ОЇ СЕКЦІЇ КРИМІНАЛЬНОГО ЗАКОНУ

— який відбудеться —

В НЕДІЛЮ, 27 ГРУДНЯ 1931 РОКУ

У ВОКЕР ТЕАТРІ

на розі вул. Смит і Нотр Дейм

Промовлятиме

А. Е. СМІТ

головний секретар КРОЛ з Торонто та інші промовці.

ПРИХОДІТЬ МАСОВО НА ЦЕЙ МІТІНГ! ДОПОМОЖІТЬ БОРОТЬБІ ПРОТИ РЕАКЦІЇ ТА ТЕРОРУ В КАНАДІ!

ПОЧАТОК В ГОДИНІ 2.30 ПОПОЛУДНІ

Дистриктовий Комітет КРОЛ.

З ПОІЗДКИ ДЕЛЕГАТА ТОВ. КІЗЕМИ ДО СРСР.

Мішел, Б. К.

8 листопада прибув до Мішел, Б. К., тов. Кізема, що відвідав Радянський Союз. Він відбував у нас два мітинги, один з членами наших організацій, другий масовий, де давав звіт з своєї обідки по Радянському Союзу.

На масовий мітинг прийшло багато робітників, усі вони з зацікавленням слухали про жит-

тя і соціальне будівництво в країні робітників.

Після звіту робітники давали запити на різні теми, нащо тов. Кізема відповідав.

Після мітингу робітники ще кілька днів дискутували про положення в Радянському Союзі і кожний став хрип'як, як би то відхити в країну, де немає поневолення. Але ж нам не треба відхитати туди, де робітники уже виборили робітничий лад, нам треба добитися вільності тут, де ми живемо.

Робітнич.

ВІН МОЛОДИЙ ЩЕ — ЙОМУ ВСЬОГО ЗАРАЗ 17 РОКІВ

Іст Кулі, Алта.

В 7 годині зраня співають робітничі та реліфну роботу. Ідуть скоро, щоб зайти на час. На місці мають ще три милі дороги.

Дж. Грін теж підбігав за ними. Він молодий ще. Йому всього 17 років. Німець. Співають собі, щоб заробити тих пару центів на втримання своїх рідних. В нього ж є ще старенька матір, десь догариє в шпиталі, є дві сестри й братчик, років 12.

Усі вони мешкають в біску одного готелю. Шек вже давно призначений на всю інше місце на помешкання для людей. І за той шек усі вони мусять важко працювати на власника.

Молодша сестра Дж. Гріна забавляє дитину різниці, (він бо є власником готелю й того шку). Дитину бавить днями й ночами. За ті неспані ночі й насильну працю днями платять їй усього \$10 в місяць. \$10 за 30 днів і 30 ночей! Жінка того різниці учителює, така в цій самій місцевості. За пару годин навчання дешево вона побіляє стільки саме, що її дівчина-наймичка за 30 днів і 30 ночей в неї.

Брат тієї дівчинки-наймички, Дж. Грін, їде з нами сьогодні на реліфну роботу. Працює. Вже десь буде полудне, Гріна морозить щось. Він хо-

ваєть від холодного, похмурного неба. Під скалу випується, на якій безжурно повіває вітер кушником.

Заховався Грін. Ніби заховався від зима. Ще пів дня роботи, ще гроші й він знов побачить свого малого братчика, якого оставив на самоті в тому шку. Й він буде знов в-шкуча братом.

Хмуриться чомусь корчик. Ще дужче вється, есуплює брови. Юний Грін тиснеється до нього шораз ближче. Ближче. Отак...

4 година сполудня. Ще одна година й Грін враз з іншими підуть додому. Там брат. Ага, що він тепер робить там? Рано оставив його не сплячого.

Ще година. Затричали коричку, заскреготіло каміння, застогнала земля. Усе те завалялося на Дж. Гріна. Закрило його від вітру, від зима. А глухий стогін Гріна відгомонав нісся до його товаришів, теж робітників, що працювали недалеко.

Прибігли йому на поміч. Виграбали Гріна з-під каміння й сиріє землі. Вирвали його зімлого. Каміння поторопило когу. Вуста його жалібно викривилися, зі запалих грудей долітав глибокий стогін болю.

В дві години пізніше старенька мати вилася ще дужче з болю на шпитальний постіль, плакала за сином, плакала за його аламаню ногою.

А в шку чекав брат-малоліток. І що то він матиме на вечерю сьогодні?

К—к, соій.

ДЕФІЦИТ БУДЖЕТУ НІМЕЧЧИНИ.

Один із показників німецької кризи є величезний дефіцит державного бюджету на 1930—31 р. Гадають, що дефіцит бюджету складається 400 мільйонів німецьких марок, а може й більше. Щоб сплатити дефіцит, гадають знову скоротити на 6—8% плати державних службовців і збільшити деякі податки.

СІМДЕСЯТЬ РОБІТНИКІВ ДЕПОРТУВАЛИ ЗНОВ УСІ ВОНИ ГОЛОДНІ, ОБДЕРТІ

НА ВУЛИЦЯХ ЛОНДОНУ, В АНГЛІ, ПОВНО БУВШИХ ВОЯКІВ ВЕТЕРАНІВ. ВОНИ ПРОСЯТЬ ЯЛМУЖНИ. Лист тов. Приступи до "УРВ" з Лондону, Англії.

Лондон, 8 грудня 1931 З Вінніпегу нас 9 робітників провадило двоє детективів аж до Монреалу. По дорозі привела поліція ще одного робітника, який втік від депортації і мав роботу. Його зловили і разом з нами їде.

В Монреалі тримали нас 4 дні і назбирили аж усіх 70. Тримали нас за ґратами і ніде не випускали. Перед сесією від'їздом приходив піп і давав говорів, а коли один робітник, як він скінчив говорити, заступив йому дорогу і сказав, що би йому дав в дещо вбратися, бо був голый, то піп лише задвигнув плечима і сказав, що нічого не годен допомогти і скоро втік.

Убрання жадного нікому не дають, хіба хто цілком голый. На нас 70 депортованих доставили лише один убрания від 7-8 доларів вартості.

Годують так, як собак. До корабля провадили нас також під охороною поліції, а на кораблі тримали нас замкненими, доки корабель не відплив і тоді випустили. На кораблі, як вчичайно. Змінилося лише те, що дуже дискутують, так само, як у Вінніпегу. Були робітники різних національностей, але що я замітив, класово свідо-

мим було більше робітників. Тут в Лондоні знов чекаємо, але тут вже можна ходити по місті. Тут також можна багато зобачити.

Під мурами вулиць Лондону стоїть багато з табличками бувших жовнів світової війни. Вони наставляють руки по милостині.

В одного я видів табличку з написом, що жінка і троє дітей голодують, а він пенсії не має. В другого був теж напис, що жінка і 4 дітей голодують і він хоче роботи якої небузь, аби лише втримати при життю родину. Одного сліпого бачив, що просив на життя, бо пенсії не має. Таких сотками на вулицях Лондону з табличками бувших жовнів світової війни.

І треба кам'яного серця людини, щоб перейти вулицею і сльози в очах не стали котитися. Зашо ті робітники, що за панівну класу кров лягли і здобули для них гори золота, дали їм гуляще життя, а самі примірають голодною смертю на вулицях міста Лондону? Тут тепло і файно, але не для нас. Везуть, як хочуть, але коби завезли.

Петро Приступа.

МИ ВІДВІДАЄМО КОЖНОГО ПЕРЕДПЛАТНИКА "БОЙОВОЇ МОЛОДІ" В ІСТ КИЛДОНАН

Іст Килдонан, Ман.

Перед розпочатим листопадовою прескампанією наш заряд відділу Секції Молоді мав в себе на руках всі потрібні і добре виготовлені плани для успішного переведення цієї кампанії. Та з різних причин (про які я тут не буду згадувати) ці плани так і зашипилися лише планами.

Обговорюючи цю кампанію на засіданні заряду, ми достояновили продовжити роботу в користь "Б.М." на біжучі місяці. І так підчас різдвяних шкільних акцій ми відвідаємо кожного передплатника "Б.М." устроїмо забаву і представлення.

Все це можна зробити без великих труднощів, лиш треба, щоб кожний член нашої відділу арозумів велике значіння "Б.М." в теперішню дивину запеклої класової боротьби, а також її критичне фінансове положення.

Буржуазія видає суми гро-

шей на пресу і протиробітничу пропаганду, з кожним днем посилює свої атаки на нашу рідну, а щоб можна було успішніше боротися проти наступу буржуазії і її наймитів, ми повинні мати міцну робітничу пресу — пресу, організатора широким мас працюючої молоді.

Тож до праці, товариші і товаришки, придбаймо якнайбільше грошей для підтримання нашої однієї газети працюючої молоді на американському континенті.

Петро Козуб.

СУД НАД ФАШИСТАМИ.

ІРАЦІ, Австрія, 15 грудня. — Вчора почався тут судовий розправ проти вісьмох провідників фашистської організації "Гаймлер" в злузі з невадним державним замахом фашистів в дні 13 вересня і п. Валтер Фрішмер, що добровільно прийшов на суд за кордоном, був головним керівником того "пучу", удареного не так урядом, як радше австрійськими робітниками.

Протестують проти 98 карного закону

З'їзди Фармерс Юніті Ліг і ТУРФДім в Саскатуні

45 ДЕЛЕГАТІВ ПРИБУЛО НА З'ІЗД ЛФЕ 60 ДЕЛЕГАТІВ НА З'ІЗД ТУРФДІМ

Саскатун, Саск.

Поки хтось з товаришів напише про з'їзди в Саскатуні, то я на цьому місці хоч коротко скажу про них.

В дні 15 і 16 грудня відбувалися в Укр. Роб. Домі Конвенція Ліг Фармерської Едності. Була це третя в Саскчевані: одна відбулася в Асінбой, друга в Кенорі, а третя в Саскатуні. В Саскатуні було всіх коло 45 делегатів з різних місцевостей. Конвенція була ділова, обговорювала різні організаційні питання. Конвенцію вітали делегати братніх організацій. Вона ухвалила ряд резолюцій, між ними резолюцію за відкинення 98-ої секції карного закону, проти засуду вісьмох провідників в Торонто.

7-ИЙ З'ІЗД ТУРФДІМ.

Семий з'їзд ТУРФДім почався в четвер, 17-го грудня, в 10-й годині рано й закінчився коло 12-ої години ніччю в п'ятницю, 18 грудня.

До почесної президії з'їзду вибрано вісьмох засуджених з Торонто пролетарських провідників. На з'їзді з правом голосу було 60 делегатів і делегаток, що репрезентували відділи ТУРФДім, Ж.С. і С.М.

З'їзд надто цікавий був тим, що в ньому брали участь фармерські й представники фармерської "молоді". З'їзд, головні звітні делегати, виказали, що є поле до праці, є працівники, тільки треба до неї братися активніше.

Зрештою, це належить до ширшого обговорення. В часі з'їзду, в четвер вечером, драматизм виставив "Гайдамаки". Ця п'єса притягнула повну залу людей, які були дуже задоволені виставою.

В суботу зраня й через цілий день відбувалася конференція Секції Молоді, а в суботу по-пудні відбувалися наради ТОДОВИРНАЗУ й Жіночої Секції.

В неділю пополудні відбулося старанням КРОЛ масове робітниче віче, яке одногослоно заявилося за відкиненням 98-ої секції карного закону та проти засуду вісьмох комуністичних провідників. З'їзд ТУРФДім також ухвалив таку саму резолюцію.

ІДЕМО ХАТА В ХАТУ ДО РОБІТНИКІВ І ВІЯСНЮЄМО ЇМ КЛАСОВУ БОРОТЬБУ

Іст Віндзор, Онт.

Праця в робітничих масових організаціях іде повним ходом. Правда, що всьому членство не бере в ній участі, не їде на демонстрації й протести, проти депортації чужинців. Збирають фонди на оборону політв'язнів і страйкувачів. Підписні листи проти депортації чужинців на руках всього членства, але зворот їх зановільний. Шлях місяць жовтень велася кампанія на "Ворксер" також слабо.

Літом майже нічого не робилося за зникмим астрованням пінків. Єдина компанія, що все і всюд була на позиції, закликала все членство масових організацій йти й на поміч, чи розмовити з людьми, чи брати участь в демонстраціях і протестах. Але мале число членства реагувало на поклик компанії. Все отагалось, мовля, там обійдеться без мене.

Зараз довгі зимові вечори. Усі йдуть до Укр. Роб. Дому. Одні мають пробу, другі співають, треті мають засідання комітетів. Інші знов йдуть збути вечер на небезищах.

Стоїмо ми в організації, одні довше, другі коротше і для всіх нас однаково наші з'їзди вирішують постанови, але коли ми почасті стареємося ті постанови переводити в життя, так мов би це не відносилось до всіх. Всі ми маємо однакові примієли в організації. Ану, як член на зборах когось не до справи, а не дайте йому слова, то почервоніє з обурення тільки проти голови. А як пічнється переводити ухвалені з'їздом постанови, то почує масу викривів: — Я не злізний, не розумію, а хай той їде і т. д.

А треба вже раз тих всіх викривів позбутися і кожного члена заставити

виконувати бодай частину організаційної праці.

Треба зробити зворот в масових організаціях лицем до класової боротьби.

Складано в нас масові збори всіх робітничих організацій, на зборах тих була доповідь по питанню праці і активності в організації. По довгий дискусії ршено започаткувати працю по районах.

Вибрано комітет, який мав розподілити все членство масових організацій на райони. Комітет все відготино, склав другі збори всіх масових організацій. На зборах прийнято звіт за деякими поправками, роздано списки членства для кожного району.

Головний комітет скликав всі районні комітети і дав всім вказівки для райкомів, а райкоми мали б скликати членство району і поприділявати членів на вулиці, що кожний член району обов'язково раз на тиждень має піти хата в хату і з'ясувати робітника та поговорити з ним про питання: преса і література, організація безробітних, КРОЛ, ТУРФДім, Жіночкня, Секція Молоді, УРДШкола, ТОДОВИРНАЗУ, РЗТ, Руський Клуб і інші. Поробити замітки, симпатії, чи протиники.

Таку лісту має кожний член і в цих питаннях відвідує хату і в цих питаннях всієї організації, як кождий давав звіт, можна було заважати, що член не раді були слухати наміщеного плану, а навіть частинно опустити збори, не чекаючи докінця. Деякі люди на збори не прийшли, певно думали, що їх обиніє цей обов'язок.

Членство робітничих масових організацій мусить собі засвоїти, що зараз більш як коли наші сили треба об'єднати і треба заставити себе до праці в класовій боротьбі. Треба пі-

ти між тих, які чекають на нас, щоб ми вказали їм, що вони повинні робити й де їхнє місце.

Сьогодні не може бути неутраляних, коли ведеться класова боротьба на вулицях, а певна частина робітників тому всему прилядається. Нашим обов'язком є піти до них і говорити їм, говорити те, чого ми самі навчилися в організації.

Вже райони почали працю. Але оказалось, що звіт, що член старіється викручуватися від праці. Треба до таких заговорити твердою мовою: або бути членами організації і працювати для неї, або ліше сказати — таких нам не треба. Зараз є великим злочинним супроти організації і своєї класи ухилитися від праці.

Цей світ корчиться від економічної загибелі, скрізь їде завзятий бій і нам в перший мір, як організовані, треба бути активними теж в тій боротьбі.

Член райкомі.